

Chút Nữa Sẽ Gặp

- K. - Canada -

Câu chuyện này hoàn toàn có thật, vì chính tôi là nhân chứng. Tôi sẽ nhớ mãi sự việc này đến suốt cuộc đời. Vào ba năm trước, khi tôi còn học tại trường Đại Học thuộc tỉnh Alberta. Trong thời gian này, tôi có rất nhiều bạn nhưng không có ai là người bạn tốt như Sương, nàng là một người con gái rất thông minh và xinh đẹp. Sương theo ngành Microbiology (tạm dịch là Vi Trùng Học) và nàng cũng là người rất mê say phim ảnh. Ngoài ra, Sương là người thích chơi những trò chơi mạo hiểm, như là những môn thể thao rất cực kỳ khó tập. Tôi và Sương rất hợp rơ với nhau vì chúng tôi đều thích cùng một món ăn, thích nghe cùng một thứ nhạc và đôi khi thích mặc những quần áo theo thời trang. Vì vậy chúng tôi thường đi ăn và đi xem phim với nhau.

Có một ngày, Sương và tôi cùng đi dự một buổi tiệc. Hôm đó, Sương uống một ít champagne và hơi ngà ngà say. Tôi không muốn Sương lái xe về một mình cho nên mới nhờ thằng bạn của tôi tên là Chánh đưa nàng về dùm. Chánh chịu đưa Sương về, nhưng nàng không muốn và cứ đòi lái xe về một mình. Năn nỉ mãi, cuối cùng Sương đồng ý. Nhưng trước khi ra về Sương còn vẫy tay từ giã và nàng nói:

- Chút nữa sẽ gặp.

Tôi đáp lại:

- Đừng có nôn mửa trên xe của Chánh nghe chưa!! .

Ngoài ra tôi cũng rất là lo lắng cho Sương. Qua nhiều ngày suy nghĩ tôi dự định sẽ nói cho Sương biết là tôi rất thích đi chơi với nàng và tôi hy vọng sẽ hỏi Sương rằng nàng có chịu làm bạn gái của tôi không. Đã đi chơi với nhau nhiều lần nên không có gì là lạ nếu chúng tôi có nảy sinh cảm tình.

Trở lại đêm hôm đó, về tới nhà khoảng 12:04, nằm trên ghế nệm dự định xem TV một chút rồi mới đi ngủ, tôi bỗng nhiên nghe điện thoại reo, khi nhắc lên thì nghe giọng nói của Sương. Tôi hỏi nàng có chuyện gì vậy, thì Sương trả lời rằng:

- Không có gì. Bây giờ thì mọi chuyện đều được êm xuôi.

Có lẽ Sương đang dùng điện thoại cầm tay nên nghe hơi rè rè, hay có thể nàng đang bị kẹt lại ở nơi nào đó không chừng. Rồi những ý nghĩ phủ định bắt đầu quay cuồng trong trí óc tôi "Không biết Chánh (thằng bạn của tôi) có làm gì bây không?. Sương có gặp rủi ro gì không?." Tôi vội hỏi han xem nàng có chuyện gì không may xảy ra cho nàng không, và tôi còn hỏi nàng có cần tôi đến rước không. Nhưng Sương trả lời:

- Không, không, đâu có chuyện gì đâu. Sương chỉ gọi để cho anh hay là không có chuyện gì xảy ra cho Sương hết, và Sương muốn nói thêm với anh rằng cho Sương xin lỗi. Đáng lẽ Sương phải nghe theo lời của anh.

Khi nghe nàng nói như vậy thật tình tôi không hiểu ý của Sương muốn nói gì, nhưng tôi cũng đáp lại:

- Không sao! Bất cứ chuyện gì Sương làm anh đều sẽ tha thứ hết.

Sau đó nàng nói:

- Cảm ơn, Sương biết anh sẽ tha thứ cho Sương mà. Love ya budý Hey, một chút nữa sẽ gặp .

Rồi thì đường giây bỗng dưng bị cắt ngang, không còn nghe gì được nữa. Tôi cứ nói hello, hello hoài nhưng không thấy trả lời ... Sau khi nói chuyện với Sương xong, tôi cảm thấy trong người dường như nhẹ

nhỏm vì biết Sương có lẽ đã an toàn về nhà ... Tôi vừa suy nghĩ vừa gác điện thoại xuống thì điện thoại lại reo lên tức thì. Tôi nhấc nhanh điện thoại, lần này thì nghe tiếng của Chánh (thằng bạn của tôi). Tôi chưa kịp hỏi thì Chánh đã nói với một giọng run run và hồi thúc:

- Đến nhà thương nhanh lên.

Tôi vội hỏi:

- Để làm gì. Chánh đáp với một giọng run rung đứt quãng:

- Đã xảy ra chuyện không may rồi Kiệt! Sương đòi lái xe về một mình và ... tao đã cố gắng ... tin tao đi, tao đã cố gắng không cho Sương lái về. Nhưng Kiệt, nàng muốn ... nàng muốn

Tôi đã biết được những gì Chánh sắp nói ra Và chưa kịp nói bye với Chánh tôi đã vội gác điện thoại xuống rồi chạy ra xe lái thẳng đến bệnh viện. Nhưng ... Sương đã tắt thở Tôi đứng bên cạnh thân xác của nàng rồi ôm mặt khóc.

Sương bị đụng xe vào lúc 12: 02, khi nàng gọi điện thoại cho tôi là khoảng 12:06. Nàng đã tắt thở trên đường đến bệnh viện. Như vậy không phải Sương đã gọi cho tôi mà là linh hồn của nàng. Tôi nghĩ rằng, đêm hôm đó nàng gọi cho tôi để từ giã ... Sau này tôi mới hiểu tại sao nàng lại nói xin lỗi với tôi

Sự việc này đã xảy ra cách đây ba năm, nhưng tôi không muốn cập bờ với ai nữa Thỉnh thoảng tôi ra thăm mộ nàng. Đặt bó hoa trên mộ, tôi thì thầm: "I'll always love you, Sương. I will see you in a bit ..."
Rồi quay bước đi về.